

«Πολιτιστικές διαδρομές στα βιομηχανικά κατάλοιπα της Κόκκας της νήσου Κέας»

Φοιτήτρια: Λήδα Γαλιγάλη Α.Μ.04106618

Επιβλέπουσα Καθ.: Μ.Γραφάκου

Σύμβουλος Καθ.: Κ.Καραδήμας

Σχολή Αρχιτεκτόνων Μηχανικών Ε.Μ.Π. Ακαδημαϊκό έτος 2011-12

Γενικά στοιχεία__

Η Κέα είναι το δυτικότερο κατοικήσιμο νησί των Κυκλάδων, μεταξύ της Εύβοιας και της Κύθνου, με την Μακρόνησο να παρεμβάλλεται μεταξύ τους. Βρίσκεται πολύ κοντά στην Αττική σε απόσταση 16ν.μ. από το Λαύριο ή αλλιώς απέχει 1 ώρα και 15 λεπτά από το Λαύριο.

Η δημιουργία της Αττικής οδού βελτίωσε σημαντικά το χρόνο διέλευσης προς το λιμάνι του Λαυρίου και κατ' επέκταση προς το νησί. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα την έντονη οικοδομική και τουριστική δραστηριότητα τα τελευταία χρόνια. Βρίσκεται στο μεγάλο θαλάσσιο ρεύμα του Κάβο-Ντόρο και θεωρείται η φυσική γέφυρα επικοινωνίας της Στερεάς Ελλάδας με τις Κυκλάδες.

Εικ.1:Χάρτης

Εικ.2:Είσοδος στο λιμάνι της Κορρησίας

Οι κύριοι οικισμοί του νησιού είναι η Κορρησία-το λιμάνι του νησιού,(εικ.2) η Ιουλιδά-χώρα του νησιού,(εικ.3) ο Οτζιάς, οι Ποίσσες, ο Κούνδουρος και το Βουρκάρι όπου βρίσκεται η περιοχή μελέτης της εργασίας μου. Η Κέα λέγεται αλλιώς και Τζιά, όνομα λατινικής προέλευσης που το νησί απέκτησε κατά την Τουρκοκρατία.

Εικ.3:Χώρα-Ιουλιδα

Εικ.4:Εσωτερικό του νησιού

Φυσικά χαρακτηριστικά__

Σχήμα: αμυγδαλοειδές Μορφολογία εδάφους: ανάγλυφο κυρίως ορεινό, το εσωτερικό του νησιού γονιμότερο με μερικές εύφορες κοιλάδες και οροπέδια (εικ.4).

Ακτές: βραχώδεις, άγονες με πολλούς μικρούς, διαδοχικούς, ορμίσκους +ακρωτήρια.

Βλάστηση: θαμνώνες και φρύγανα σε αρκετές ποικιλίες. Το ΝΑ τμήμα του νησιού έχει ενταχθεί στο δίκτυο NATURA 2000.

Κλίμα: ήπιος χειμώνας+θερμό και ξηρό καλοκαίρι, ενώ χαρακτηριστικά στο νησί είναι τα "μελτέμια".

Στοιχεία παραδοσιακής αρχιτεκτονικής του νησιού__

Καθηκίες: αγροτικές κατοικίες της υπαίθρου για κτηνοτροφικούς σκοπούς. Κτίσματα πλήρως ενταγμένα στο εδαφικό ανάγλυφο.

Καθέντρες: (εικ.5) σε αντίθεση με τις καθηκίες είναι πιο εκτεταμένες εγκαταστάσεις, καθώς συνδυάζουν κατοίκηση, σταβλισμό των ζώων, αποθηκευτικούς χώρους, αλώνια.

Πεζούλες-όχτες: (εικ.6) Πέτρινα τοιχεία, που συγκρατούν το χώμα του επιφανειακού εδάφους και μειώνουν την ταχύτητα των ομβρίων, συμβάλλοντας έτσι στην αντιδιαβρωτική προστασία του εδάφους. Τρόπος κατασκευής: άλλες αριστοτεχνικά χτισμένες, άλλες απλοί σωροί από πέτρες. Αποτελούν σύμβολο της αγροτικής αρχιτεκτονικής του νησιού.

Εικ.5:Καθέντρα

Εικ.6:Πεζούλες-όχτες

Εικ.7:Μονοπάτι

Μονοπάτια: (εικ.7,8) Στη Κέα υπάρχουν μονοπάτια πρόσβασης προς τις καθηκίες και τους οικισμούς, που ακολουθούν την τοπογραφία του εδάφους και τις υψομετρικές καμπύλες. Μέχρι το 1965 αποτελούσαν το βασικότερο σύστημα πρόσβασης των κατοίκων από τους οικισμούς στους χώρους της αγροτικής και κτηνοτροφικής τους δραστηριότητας. Ιδιαίτερα ενδιαφέρον είναι ότι πολλά από τα μονοπάτια αυτά είναι τμήματα του αρχαίου οδικού δικτύου, τα οποία έχουν διατηρηθεί. Υπάρχουν 12 σηματοδοτημένες διαδρομές, με μονοπάτια συνολικού μήκους 36 χιλιομέτρων από τα οποία το 65% είναι λιθόστρωτα, με αρκετό πλάτος και συχνά με βαθμίδες. Σε όλες τις διαδρομές υπάρχουν ξύλινες πινακίδες σήμανσης και προορισμού. Ο αριθμός της κάθε διαδρομής αναγράφεται στην αφετηρία και κατά μήκος της. Τα μονοπάτια, όπως κι οι όχτες, αποτελούν σύμβολο της αρχιτεκτονικής του νησιού.

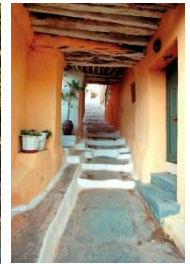
Εικ.8:Μονοπάτι

Εικ.9:Ξερολιθιές

Εικ.10:Κρήνη

Εικ.11:Στεγάδι

Ξερολιθιές: (εικ.9) Χρησιμοποιούνται συστηματικά για την οριοθέτηση ιδιοκτησιών, μπορεί να καλύπτουν από μεγάλες εκτάσεις που περιλαμβάνουν ολόκληρους λόφους, μέχρι μικρές τετραγωνισμένες περιοχές.

Κρήνες: (εικ.10) Διάσπαρτες στο νησί, αποτελούν χώρους στάσης και ανάπαυσης για αγρότες. Είναι ενταγμένες πλήρως στο φυσικό ανάγλυφο.

Στεγάδια: (εικ.11) Τα συναντούμε κυρίως στην ενδοχώρα, είναι ενδιάμεσοι μεταβατικοί χώροι, σκεπαστές στοές που προστατεύουν από τον ήλιο και τις βροχές του χειμώνα.

Περιοχή μελέτης εργασίας: Κόκκα, Όρμος Αγίου Νικολάου__

Ο Άγιος Νικόλαος βρίσκεται στο ΒΔ τμήμα του λιμανιού της Κορρησίας, το οποίο εξαιτίας του προσανατολισμού του αποτελεί ένα από τα ασφαλέστερα φυσικά λιμάνια της Μεσογείου καθώς δημιουργεί μια φυσική αγκαλιά .

Για να φτάσει κανείς στην Κόκκα «μπαίνει» στον οικισμό του **Βουρκαρίου**(εικ.12), το οποίο απέχει 2χλμ. από το λιμάνι της Κορρησίας. Το Βουρκάρι είναι ένα όμορφο ψαροχώρι, περιοχή ιδιαίτερου φυσικού κάλλους, παλαιότερα ήταν οικισμός λιμενεργατών. Παρ' όλο που έχει τουριστική ανάπτυξη και υποδέχεται στο μικρό λιμάνι του δεκάδες ιστιοφόρα και σκάφη αναψυχής, έχει διατηρήσει τον παραδοσιακό του χαρακτήρα.

Το Βουρκάρι συγκεντρώνει κατά μήκος του παραλιακού δρόμου την αναψυχή (εστιατόρια,καφετέριες), ενώ ο τουρισμός (ενοικιαζόμενα διαμερίσματα) συγκεντρώνεται στους εσωτερικούς δρόμους. Ακόμη, υπάρχει ένα νηπιαγωγείο και ένα mini market . Γύρω από τον οικισμό υπάρχει έντονη οικιστική ανάπτυξη τα τελευταία χρόνια με νεόδμητες εξοχικές κατοικίες. Στον παραλιακό δρόμο επίσης υπάρχει η αίθουσα τέχνης «**Βουρκαριανή**»(εικ.13) από το 1972, η οποία έχει συνδεθεί άμεσα με τον οικισμό κι αποτελεί τοπόσημο της περιοχής. Σε παρακάτω πινακίδα θα την αναφέρω εκτενέστερα.

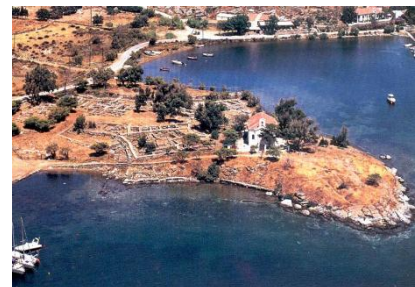
Προχωρώντας βλέπουμε τον **προϊστορικό οικισμό της Αγίας Ειρήνης**(εικ.14), πρόκειται για έναν από τους σημαντικότερους αιγαιοπελαγίτικους προϊστορικούς οικισμούς. Εκεί υπάρχει το ομώνυμο εκκλησάκι.

Εικ.12:Βουρκάρι

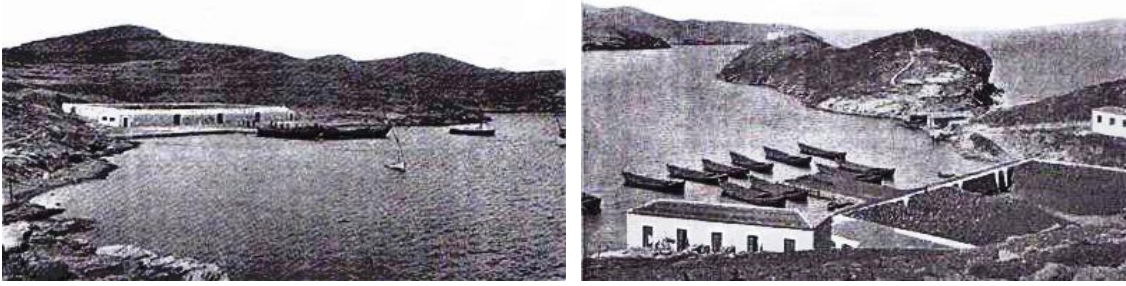

Εικ.13: Βουρκαριανή

Εικ.14: Αγ.Ειρήνη

Φτάνουμε στην **Κόκκα**, που βρίσκεται στο ΒΔ τμήμα του όρμου Αγίου Νικολάου. Η Κόκκα ήταν ένας από τους **σημαντικότερους σταθμούς ανεφοδιασμού ατμοκίνητων πλοίων με άνθρακα** (κοκ) στα τέλη του 19ου αι. (εικ.15,16). Από τη λέξη **κοκ** πήρε το όνομα Κόκκα η περιοχή. Ήταν από τους πιο σημαντικούς σταθμούς καθώς η γεωγραφική θέση της Κέας είναι προνομιούχος, μιάς και αποτέλεσε σημείο διέλευσης για το σημαντικότερα λιμάνια της εποχής- Χίου,Σύρου,Δαρδανελίων-χωρίς να απαιτείται λοξοδρόμηση στο λιμάνι του Πειραιά.

Εικ.15,16:Λειτουργία Κόκκας ως σταθμός ανθράκευσης στα τέλη του 19^{ου} αι.

Εκεί υπήρχαν η κεντρική αποβάθρα (προβλήτα) που χρησίμευε στην φορτοεκφόρτωση πλοίων, η μεγάλη τετράγωνη καρβουναποθήκη, τα σπίτια των εργαζόμενων, ο σηματοφορικός σταθμός που έλεγχε την άφιξη των πλοίων, γραφεία διοίκησης.

Το συγκρότημα στο σύνολο του μπορεί να χαρακτηριστεί ως **συγκροτημένος οικισμός**, αφού στο χώρο λειτουργούσε εστιατόριο και καφενείο και υπήρχε και το εκκλησάκι της Αγίας Ειρήνης, στα οποία με κεντρικό σημείο την μεγάλη καρβουναποθήκη εξελισσόταν η **κοινωνική ζωή**.

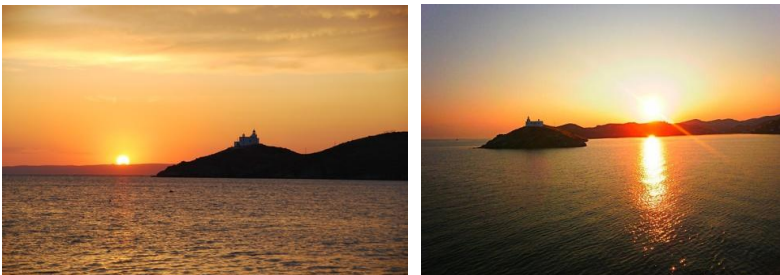

Εικ.17-23:Κόκκα

Τα κύρια χαρακτηριστικά των κτιριών είναι το ορθογώνιο σχήμα. Σε γενικές γραμμές, η τυπολογία τους ήταν ξένη προς την κλασική κυκλαδίτικη τυπολογία, αφού είχαν τετράριχτες στέγες, κεκλιμένες και στηριγμένες σε ξύλινο σκελετό, πέτρινη τοιχοποιία και ορθογώνια μακρόστενα ανοίγματα.

Περίοδος λειτουργίας Κόκκας: Από το 1898 και για τα επόμενα 40 περίπου χρόνια, ωστόσο έληξε άδοξα. Η εταιρεία ανθράκευσης πτώχευσε όταν μετά τον πόλεμο το πετρέλαιο αντικατέστησε οριστικά το κάρβουνο στην κίνηση των πλοίων.

Στη συνέχεια στο σημείο που καταλήγει ο παραλιακός δρόμος του Βουρκαρίου, βλέπουμε ένα στενό χαμηλό ισθμό, **το στενό του Λάμπρου Κατσώνη**, εκεί το 1789 ο Λάμπρος Κατσώνης αποκλείστηκε μέσα από τον τουρκικό στόλο, αλλά κατόρθωσε να διαφύγει περνώντας το καράβι του από το στενό ισθμό της Κόκκας, με τη βοήθεια των κατοίκων, βγαίνοντας έτσι στο πέλαγος.

Εικ.24,25:Φάρος Αγίου Νικολάου

Τέλος, ο **Φάρος του Αγίου Νικολάου** με το ομώνυμο εκκλησάκι, ήταν ο πρώτος φάρος που άναψε στις Κυκλάδες το 1831, κι ο δεύτερος στην Ελλάδα κι έχει υπέροχη θέα στο ηλιοβασίλεμα.

Χάραξη διαδρομής στα βιομηχανικά κατάλοιπα της Κόκκας__

Όπως αναφέρθηκε, στην Κέα υπάρχουν 12 σηματοδοτημένες διαδρομές, οι περισσότερες αποτελούνται από λιθόστρωτα μονοπάτια. **Με πρόθεση να διατηρήσω το παραδοσιακό στοιχείο των μονοπατιών-διαδρομών** που κυριαρχεί στο νησί, **δημιουργώ μια διαδρομή**, η οποία ξεκινά από τα κτίρια της Κόκκας, **περνά** μέσα από τα κτίρια μελέτης και καταλήγει στο φάρο του Αγίου Νικολάου με την εξαιρετική θέα που προανέφερα. Η **ιδέα** βασίζεται στη χάραξη μιας πορείας που λειτουργεί ως μέσο ανάγνωσης του τοπίου της Κόκκας. Είναι ένας περίπατος που προσφέρει ποικιλία ερεθισμάτων, αφού ο άνθρωπος έρχεται σε επαφή με τη φύση, την εμπειρία της κίνησης και τις θεάσεις που προσφέρει το τοπίο.

Εικ.26,27:Σκίτσα-προτεινόμενη διαδρομή

Κατά μήκος της προτεινόμενης διαδρομής που έχει συνολικό μήκος 2.2 χλμ. υπάρχουν 3 σημεία στάσης για την ξεκούραση του περιπατητή. Διάρκεια διαδρομής περίπου 1ώρα+15'.

Σημεία πολιτιστικού ενδιαφέροντος στο νησί και τους λόγους συσχέτισης με την κεντρική ιδέα__

-Σε όλο το νησί:

1.Το εργοστάσιο ΕΜΑΓΙΕ, το μοναδικό ελληνικό εργοστάσιο παραγωγής σμαλτωμένων σκευών, λειτούργησε από το 1927 έως το 1957 ήταν το μεγαλύτερο της Μεσογείου+ έπαιξε σημαντικό ρόλο στην οικονομική και κοινωνική ζωή των κατοίκων. Μαζί με τα κτίρια της Κόκκας αποτελούν τα μοναδικά σωζόμενα δείγματα βιομηχανικής αρχιτεκτονικής κληρονομιάς του νησιού.

2.**Πνευματικό κέντρο Κορρησίας** (εικ.28):εκεί πραγματοποιούνται οι παραστάσεις της **θεατρικής πειραματικής ομάδας** της Κέας λόγω έλλειψης χώρου. Είναι ένας μικρός, ανεπαρκής χώρος, ακατάλληλος για πρόβες και παραστάσεις.

Εικ.28:πνευματικό κέντρο Κορρησίας

Η θεατρική πειραματική ομάδα Κέας έχει στο ενεργητικό της αρκετές παραστάσεις, ωστόσο έχει το **πρόβλημα εύρεσης θεατρικής στέγης**.

3+4. Πνευματικό κέντρο Ιουλίδας και το αρχαιολογικό μουσείο Ιουλίδας.

-Στην περιοχή μελέτης:

Η πολιτιστική υποδομή στην περιοχή μελέτης, στον όρμο Αγίου Νικολάου δηλαδή, περιλαμβάνει την αίθουσα τέχνης «**Βουρκαριανή**»(εικ.29), που λειτουργεί από το 1972 στο Βουρκάρι+ θεωρείται τοπόσημο της περιοχής. Φιλοξενεί έργα πολλών γνωστών καλλιτεχνών, Τσαρούχη, Μυταρά, Σταθόπουλου, Φασιανού. Ειδικά ο Φασιανός πραγματοποιεί πολλές περιοδικές εκθέσεις, και έργα του βρίσκονται σε αρκετά σημεία στο νησί. Επίσης, εκτός από τη γκαλερί, έχουν δημιουργηθεί οι ομώνυμες εκδόσεις με βιβλία σχετικά με τις καλές Τέχνες, τη Γεωγραφία, την Ιστορία.

Εικ.29:Βουρκαριανή

Εικ.30:πρόχειρη εξέδρα για τα συναυλιακά δρώμενα

Το 2^ο σημείο πολιτιστικού ενδιαφέροντος βρίσκεται στον **παράπλευρο χώρο της Αγ.Ειρήνης**. Εκεί έχουν πραγματοποιηθεί καλλιτεχνικές εκδηλώσεις το καλοκαίρι με κατασκευή μια **πρόχειρη ξύλινη εξέδρα** (εικ.30). Πιο συγκεκριμένα, έχουν γίνει συναυλιακά δρώμενα τους θερινούς μήνες, όπως:

- 2007 συναυλία Ευανθίας Ρεμπούτσικα
- 2009 Μουσικό διήμερο με τίτλο "Μουσικά ρεύματα στην Κέα" προς τιμήν του Μάνου Χατζηδάκι.
- 2010 διήμερο συναυλιών με τίτλο "Μουσικά ρεύματα Κέας 2010"

Πρόταση αξιοποίησης-γενικές προθέσεις__

Γενική πρόθεση είναι η ουσιαστική αξιοποίηση κι επανάχρηση των επιλεγμένων κτιρίων της Κόκκας, μέσα από καλλιτεχνικές πολιτιστικές δραστηριότητες που ενισχύουν την τοπικότητα του νησιού. Μια κίνηση που ενισχύει την τοπικότητα, όχι μια απλή μουσειακή αποκατάσταση.

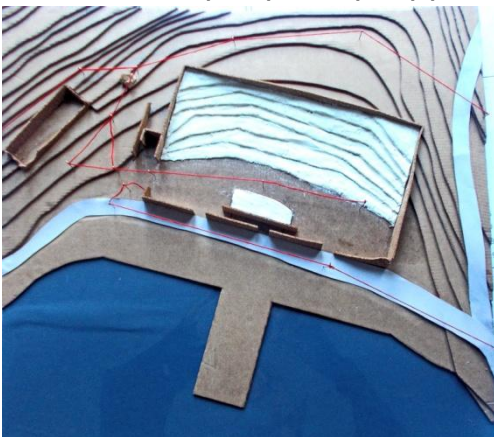
Συγκεκριμένα:

- **Στέγαση θεατρικής ομάδας σε κατάλληλα διαμορφωμένο χώρο** για πρόβες και παραστάσεις.
- **Διαμόρφωση υπαίθριου συναυλιακού χώρου για τη διεξαγωγή συναυλιών** σε πολύ κοντινή απόσταση από την υπάρχουσα πρόχειρη εξέδρα στην Αγ.Ειρήνη.
- **Δημιουργία παραρτήματος** της γκαλερί "Βουρκαριανή" σε πολύ κοντινή απόσταση με την υπάρχουσα.

Κεντρική ιδέα__

Συναυλιακός χώρος-συνθετικές αρχές:

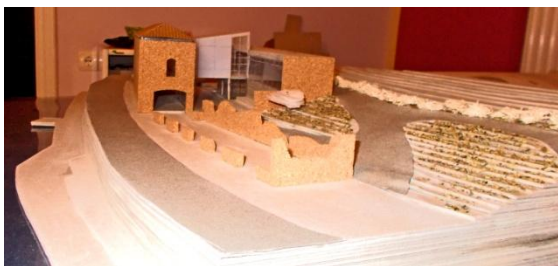
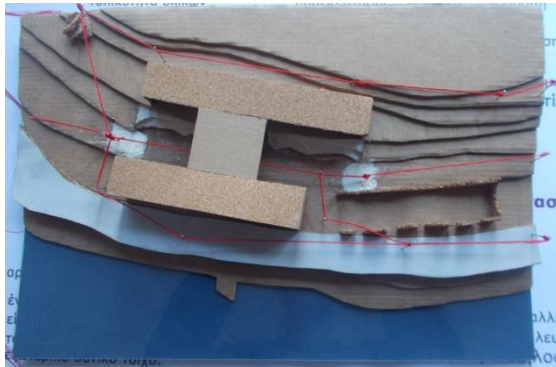
Η ιδέα βασίζεται στη λογική: ένας εσωτερικός τοίχος στην νότια πλευρά που κρύβει τα καμαρίνια των καλλιτεχνών κι είναι παράλληλος με το νότιο εξωτερικό τοίχο, κι αντίστοιχα στη δυτική πλευρά ένας τοίχος κρύβει τους χώρους υγιεινής του κοινού κι είναι κι αυτός παράλληλος με τον εξωτερικό δυτικό τοίχο. (εικ.31,32)

Εικ.31,32: Προπλάσματα συναυλιακού χώρου

Βασικές γραμμές:

- κερκίδες: ακολουθία υψομετρικών καμπύλων, σεβασμός στο ανάγλυφο
- μεγάλες ασύμμετρες ευθείες που ακολουθούν τις γραμμές του τοπίου
- αξιοποίηση θεάσεων μέσα από τα μεγάλα νότια ανοίγματα
- κυρίαρχο το πέτρινο τοιχείο
- διασταύρωση σημείων στάσης μονοπατιού με το διαμορφωμένο περιβάλλον του υπαίθριου συναυλιακού χώρου

Εικ.33-36: Προπλάσματα θεατρικής σκηνής

Θεατρική Σκηνή -συνθετικές αρχές:

Η θεατρική σκηνή απαρτίζεται από 3 κτίρια. Η λογική διάρθρωσης των δύο κτιρίων είναι ότι εξωτερικά είναι «κλειστά» κι εσωτερικά «ανοίγουν» με διαφάνεια – γυαλί, σαν να προσελκύουν-προσκαλούν τον περαστικό ότι αξίζει να δει κάτι.

Λειτουργούν σαν δύο «σκελετοί», που «κοιτάζονται» μέσω μιας υαλοκατασκευής. Το μεσαίο τμήμα του ορόφου του μπροστινού κτιρίου «τραβιέται» σα φουσαρμόνικα προς τα πίσω, μέχρις ότου συναντήσει το πίσω κτίριο. Έτσι δημιουργείται στο ισόγειο αυτής της «φουσαρμόνικας» μια στοά, που θυμίζει το παραδοσιακό στεγάδι που ανέφερα στα στοιχεία παραδοσιακής αρχιτεκτονικής. Στο χώρο δημιουργείται ένα πέρασμα, ένας περίπατος, κατά τον οποίο ο περαστικός αντικρύζει την τομή των κτιρίων αυτών. Η πορεία αυτή συνεχίζεται με τα πλατώματα και τις ράμπες πρόσβασης και τη φύτευση που διαμορφώνουν τον περιβάλλοντα χώρο(εικ.33-36).

Βασικές γραμμές:

- έντονη γραμμικότητα που υπαγορεύεται από το τοπίο
- διακριτές λειτουργικές ενότητες

- πλέγμα υπαίθριων κινήσεων και θεάσεων (διασταύρωση μονοπατιού με περιβάλλοντα χώρο)
- διατήρηση όψης
- ζώνες κίνησης+στάσης
- υλικότητα (πέτρα, γυαλί, μέταλλο, εμφανές beton)

Στόχος κατασκευής της θεατρικής σκηνής+ του συναυλιακού χώρου: Η ανάγνωση του τοπίου κι η ενίσχυση της τοπικότητας μέσα από ένα σύνολο πολιτιστικών λειτουργιών.

Κτιριολογικό πρόγραμμα__(τ.μ.) :

Υπαίθριος συναυλιακός χώρος:

Συναυλιακός χώρος και σκηνή	2.170
Καμαρίνια καλλιτεχνών	10
Χώροι υγιεινής καλλιτεχνών	5
Αποθήκες εξοπλισμού	72
Χώροι υγιεινής κοινού	30
Η/Μ εγκαταστάσεις	42

Σύνολο 2329 τ.μ.

Περιγραφή υπαίθριου συναυλιακού χώρου (εικ.31,32): Οι κερκίδες ακολουθούν τις υψομετρικές καμπύλες, ασύμμετρες, μεγάλες ευθείες τοποθετημένες σε τέτοιο ύψος ώστε να έχουν οπτική επαφή, θεάσεις με το ηλιοβασίλεμα μέσω των μεγάλων νότιων ανοιγμάτων. Σκηνή ελαφρά καμπυλοειδής. Πίσω από τη σκηνή «κρύβονται» τα καμαρίνια κι οι χώροι υγιεινής του καλλιτέχνη. Η Έξοδος κινδύνου τοποθετείται προς το δρόμο.

Εξωτερικά ο περιβάλλον χώρος έχει διαμορφωθεί με σημεία στάσης για την εκτόνωση ή αναμονή του κοινού. Οι χώροι υγιεινής του κοινού «κρύβονται» κι αυτοί με πέτρινο τοίχιο κατά μήκος. Τα σημεία στάσης του κοινού και το σημείο στάσης του μονοπατιού βρίσκεται σε τέτοιο σημείο που «προσκαλεί» τον επισκέπτη να εισέλθει και να εξερευνήσει στον υπαίθριο συναυλιακό χώρο.

Επιπλέον, το κτίριο αριστερά του συναυλιακού στεγάζει τις αποθήκες εξοπλισμού +τις Η/Μ εγκαταστάσεις. Δημιουργία πλατώματος αριστερά για τη διέλευση φορτηγού. Διατήρηση ορθογώνιων ανοιγμάτων με ανακουφιστικά τόξα.

Θεατρική σκηνή__Α' στάθμη +3.60μ. (τ.μ.) :

Αναψυκτήριο (κλειστός χώρος)	135
Παρασκευαστήριο	13

Αναψυκτήριο (ανοιχτός χώρος) 132
Αίθουσα με κλιμακοστάσιο 73
Αποθήκη 14
Χώροι υγιεινής 18

Σύνολο: 385τ.μ.

Θεατρική σκηνή__Β' Στάθμη +7.00μ. :

Παράρτημα εκθεσιακού χώρου τέχνης «Βουρκαριανή» 86
Θεατρική σκηνή: 155 με χωρητικότητα 120 θέσεις
Control room 11
Αποθήκες 15
WC κοινού 48
Foyer και κλιμακοστάσιο 49
Καμαρίνια 20
WC ηθοποιών 10

Σύνολο 394 τ.μ.

Περιγραφή θεατρικής σκηνής(εικ.33-36) : Η πρόσβαση στα κτίρια στην α' στάθμη στα +3.60μ. γίνεται είτε μέσω των ραμπών πρόσβασης, είτε κατευθείαν από το δρόμο, είτε από τη διασταύρωση του μονοπατιού με τα πλατώματα. Εκεί υπάρχει η είσοδος προς το αναψυκτήριο, το οποίο λειτουργεί ανεξάρτητα από τους υπόλοιπους χώρους. Διακρίνονται ζώνες κίνησης κατά μήκος του αναψυκτηρίου+ ζώνες στάσης, δηλαδή τραπέζια+ καθίσματα τοποθετημένα κατά μήκος του χώρου. Οι βοηθητικοί χώροι, δηλαδή οι αποθήκες τροφοδοσίας+ οι τουαλέτες, έχουν τοποθετηθεί τέρμα αριστερά. Επίσης, στην ανατολική πλευρά υπάρχει ένα μεγάλο άνοιγμα, το οποίο επιτρέπει την επικοινωνία του εσωτερικού χώρου του αναψυκτηρίου με την υπαίθρια εκτόνωση του. Στην πίσω όψη τοποθετώ μεγάλα ανοίγματα που ορίζονται από το μεταλλικό σκελετό, έτσι ώστε να επιτευχθεί η διαφάνεια, το «κοιτάγμα» των 2 κτιρίων που προανέφερα. Στην νότια όψη διατηρώ τα ορθογώνια ανοίγματα με το ανακουφιστικό τόξο, και τη λιθοδομή να τα πλαισιώνει.

Επιπλέον, η είσοδος του απέναντι κτιρίου είναι αντιδιαμετρική της εισόδου του αναψυκτηρίου. Κι αυτός ο χώρος ακολουθεί τη λογική της διαφάνειας, του «κοιτάγματος» των 2 κτιρίων που ανέφερα πριν, ο οποίος λειτουργεί ανεξάρτητα και περιλαμβάνει το γραμμικό κλιμακοστάσιο που οδηγεί στη β' στάθμη στα +7.00μ. Εξωτερικά έχει διαμορφωθεί ο περιβάλλον χώρος με σημεία στάσης για τους επισκέπτες που είναι κερκίδες διαταγμένες σε ασύμμετρες ευθείες από ματ μάρμαρο. Επίσης υπάρχουν τα πλατώματα κι οι ράμπες πρόσβασης που προαναφέρθηκαν.

Στη β' στάθμη, στα +7.00μ υπάρχει η θεατρική πειραματική σκηνή, τα καμαρίνια, το παράρτημα της γκαλερί κι οι λοιποί βοηθητικοί χώροι. Υπάρχουν δύο προσβάσεις προς τη β' στάθμη: είτε από το ισόγειο μέσω γραμμικού κλιμακοστασίου, είτε με ανεξάρτητη βορινή είσοδο στα 7.00 μ. «Μπαίνουμε» στο χώρο, όπου αριστερά υπάρχει το παράρτημα της Βουρκαριανής με το μεταλλικό σκελετό+ μεγάλα ανοίγματα κυριαρχούν κατά μήκος της νότιας όψης, ενώ δεξιά βρίσκονται οι χώροι υγιεινής το κοινού. Το φουαγιέ, ο προθάλαμος της θεατρικής σκηνής δηλαδή, βρίσκεται μπροστά μας.

Προχωράμε στη θεατρική σκηνή τύπου αρένα με χωρητικότητα 120 θέσεις. Ένας γραμμικός διάδρομος μας εισάγει στην κεντρική σκηνή. Έχω τοποθετήσει 5 σειρές κερκίδων στις 2 πλευρές και 6 στην τρίτη μεριά. Στο τέλος καθεμιάς από τις 3 μεριές που ορίζουν την σκηνή έχω τοποθετήσει τους βοηθητικούς χώρους, με τέτοιο τρόπο ώστε να μη διακρίνεται κάτι από τις κερκίδες. Συγκεκριμένα, τα καμαρίνια, οι αποθήκες, και το δωμάτιο ελέγχου. Όπως οι θεατές κάθονται στις κερκίδες, διακρίνουν στην οροφή τον ξύλινο σκελετό που στηρίζει τη ξύλινη τετράριχτη στέγη.